

підприємства в ринковому середовищі.

Під управлінським обліком, за загальним визначенням, розуміють процес, який безперервно вдосконалює планування, проектування, вимірювання і функціонування систем фінансової і не фінансової інформації, який направляє дії менеджменту, мотивує поведінку, підтримує і створює культурні цінності, необхідні для досягнення стратегічних, тактичних і оперативних цілей організації [1].

Узагальнена схема організації управлінського обліку в обліковій системі підприємства представлена трьома етапами:

– методологічний (визначення основних завдань управлінського обліку і порядку їхнього вирішення; визначення системи збирання і подання управлінської інформації для прийняття рішень; визначення складу і змісту інформації для прийняття управлінських рішень, переліку необхідних даних);

– технічний (розробка системи збирання даних та схеми і правил документообігу; розробка форм внутрішньої звітності; визначення періодичності і послідовності її складання);

– організаційний (проектування організаційної структури відділу управлінського обліку з його функціями, завданнями та виконавцями; розподіл обов'язків між працівниками відділу управлінського обліку і центрів відповідальності та встановлення взаємозв'язків між ними; розроблення внутрішніх положень щодо організації управлінського обліку – розробка і затвердження облікової політики управлінського обліку).

Отже, управлінський облік як інструмент сучасного менеджменту впорядковує витрати підприємства за об'єктами і процесами, притаманними саме цьому суб'єкту господарювання, що робить їх структуру прозорою та доступною для подальшого аналізу. Відтак, ведення управлінського обліку дає можливість відображення реального стану підприємства.

Таким чином, у сучасних економічних умовах управлінський облік поступово займає першочергові позиції в інструментарії підвищення ефективності діяльності підприємства, а його наявність стає невід'ємною частиною успішного розвитку суб'єкта господарювання.

Література:

1. Бутинець Ф. Ф., Чижевська Л. В., Герасимчук Н. В. Бухгалтерський управлінський облік : навч. посіб. Житомир: ЖІТІ, 2000. 448 с.

ОСОБЛИВОСТІ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ НА МАЛИХ ПІДПРИЄМСТВАХ В УКРАЇНІ

Лівенцова Я.О.

*Науковий керівник: Маліков В.В., д. н. з держ. упр., професор
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Малий бізнес в Україні тільки нещодавно почав розвиватися, і темпи

розвитку трохи повільні. Становлення малого бізнесу України залежить від прийняття своєчасних та ефективних управлінських рішень, інформаційною базою яких є дані бухгалтерського обліку.

Підприємства, що відносяться до малих підприємств, самостійно формулюють облікову політику, здійснюють бухгалтерську діяльність відповідно до неї, обирають форми і системи обліку. Незалежно від організаційно-правової форми та форми власності всі підприємства зобов'язані вести бухгалтерський облік і складати фінансову звітність відповідно до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність» [1], який встановлює правові засади регулювання, організації та ведення бухгалтерського обліку та звітності українським підприємствам. Крім іншого, дія Закону поширюється на підприємства, пов'язані з малим бізнесом, в розмірах, достатніх для складання фінансової звітності.

Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність» встановлює правила організації та ведення бухгалтерського обліку та складання бухгалтерської звітності, а також дає можливість суб'єктам господарювання самостійно приймати рішення щодо формування облікової політики, виходячи з особливостей їх господарської діяльності. Для звітності у фінансовому відношенні основні принципи звіту носять довідковий характер.

Тому підприємствам надається право самостійно формулювати облікову політику та організовувати бухгалтерський облік.

Важлива проблема з бухгалтерським обліком малого бізнесу полягає в тому, що їх облік призначений тільки для цілей звітності, тобто підприємець не приділяє належної уваги процесу бухгалтерського обліку як своєму власному джерелу інформації. Актуальним питанням для малого бізнесу підприємницьких юридичних осіб є правильна і чітка угрупування інформація в системі обліку для ефективного управління.

При складанні фінансової звітності керівництво підприємства повинно сформулювати облікову політику, тобто вибрати принципи, методи і облікові процедури, здатні достовірно відобразити фінансовий стан і результати діяльності підприємства і забезпечити порівнянність фінансової звітності.

Питанням організації обліку присвячені роботи таких вітчизняних вчених: Горяїнова Ю. С., Гура та ін.. А., Маляревський Ю. Д. [2; 3]. Проблеми вдосконалення бухгалтерського обліку в малому бізнесі досліджували наступні вчені: Бондарчук Н.В., Васильєва Л.М., Дмитрієва А. Ю., Павлова Г. Є., Шарапа О. М. [4; 5].

Література:

1. Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні Закон України від 16.07.1999 р. № 996–XIV [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/996-14>. 6

2. Конспект лекцій для студентів напряму підготовки 6.0330509 "Облік і аудит" / укл. Ю. Д. Маляревський, Ю. С. Горяїнова. – Х. : ВД "ІНЖЕК", 2008. – 200 с.

3. Гура І. О. Облік видів економічної діяльності : навч. посібн. / І. О. Гура.

– К. : Знання, 2004. – 541 с.

4. Васильєва Л. М. Основи організації обліку на малих підприємствах [Електронний ресурс] / Васильєва Л. М., Бондарчук Н. В., Павлова Г. Є. // Інноваційна економіка. – Режим доступу : http://www.nbuuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/inek/2010_5/108.pdf.

5. Шарапа О. М. Спрощений облік на малих підприємствах: переваги та недоліки / Шарапа О. М. // Збірник наукових праць ЧДТУ. – 2009. – № 21. – С. 143–147.

РАСШИРЕНИЕ НАЛОГОВОЙ БАЗЫ ПО НАЛОГУ НА ИМУЩЕСТВО В АЗЕРБАЙДЖАНЕ

*Мамедли Вюгар Ахмед оглы, доктор философии по экономике
Мингячевирский Государственный университет, Азербайджан*

Налог на имущество является составной частью налоговой системы Азербайджанской Республики. Налог на имущество, являющийся прямым налогом, взимался в Азербайджане под разными названиями с восьмого века. Взимаемые в то время хумс (налоги на имущество) и налоги закят (взимаемые с имущества богатых мусульман в пользу бедных) фактически совпадают с сущностью налога на имущество. Налоги на имущество применяются примерно в 130 странах мира. В мировой практике плательщиками налога на имущество являются физические и юридические лица, являющиеся собственниками имущества. В частности, налоговая база по налогу на имущество в странах Запада отличается от налоговой базы, применяемой в странах СНГ [1].

Физические лица платят налог на имущество в местный бюджет, и муниципалитеты часто сталкиваются с трудностями при сборе этого налога. Так, до изменения от 20.06.2014 г. физические лица уплачивали налог на имущество по ставке 0,1% от инвентаризационной стоимости недвижимого имущества. Из-за неизвестной инвентаризационной стоимости недвижимости собирать этот налог было сложно. Поскольку часть недвижимого имущества, принадлежащего физическим лицам, не имела инвентаризационной стоимости, облагать налогом это имущество было невозможно. Около 90% недвижимости, особенно в сельской местности, не имеет инвентаризационной стоимости. Согласно поправке, физические лица уже платят налоги на имущество в зависимости от размера строительства. Этот метод налогообложения имущества физических лиц используется в практике ряда стран мира. Например, этот метод используется в Польше, Чехии и Финляндии. В западных странах, таких как Италия и Бельгия, транспортный налог является местным налогом. В Италии этот налог взимается с каждого физического и юридического лица, владеющего транспортным средством.

Налоговая база налога на имущество остается стабильной и неизменной. Эта особенность выгодно отличает налог на имущество от других налогов. Налог на имущество считается статическим налогом. При этом он мало меняется в течение налогового периода. Имущество собственников